JUDECĂTORIA
CĂUŞENI

Dosarul nr.1 – 230/2024
1-24137153-18-1-02122024

S E N T I N Ţ Ă
pronunţată în numele legii

4 mai 2026 or. Ştefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Smolniţchi

Grefierii Alexei Dobînda şi Cristina Zagoreţ

cu participarea: procurorilor în Procuratura Căuşeni, Oficiul Ştefan Vodă, Diana Cernomorcenco şi Vladislav Guzic, a inculpatului Ion Frunză, precum şi a apărătorului său, avocatul Lilian Zavalişca

a judecat în şedinţă publică, în limba română, în incinta Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă, **<u>în procedură generală</u>**, cauza penală de învinuire a lui

Frunză Ion***, IDNP *****, născut la ***** în raionul Ştefan Vodă, domiciliat în *****, cetăţean al Republicii Moldova, a îndeplinit serviciul militar, căsătorit, fără copii minori la întreţinere, cu studii superioare, angajat în câmpul muncii la SRL „Filamalg", nu are grad de dizabilitate, anterior judecat, antecedentele penale sunt stinse, cunoaşte limba în care s-a desfăşurat procesul, în această cauză nu a fost în stare de reţinere şi arest

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*

Termenul de examinare: cauza a parvenit în instanţa de judecată la 2 decembrie 2024 – sentinţa este pronunţată la 4 mai 2026

C O N S T A T Ă:

I. DESCRIEREA FAPTEI CRIMINALE SĂVÂRŞITĂ DE INCULPAT

1. La data de 7 iulie 2024, aproximativ la ora 19:00, Ion Frunză, după ce a consumat băuturi alcoolice, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul microbuzului de model „Mercedes Sprinter", cu numărul de înmatriculare „*****", după care a pornit deplasarea. Conducând vehiculul indicat pe drumul de acces din satul Cioburciu spre satul Talmaza, pe traseul L-585, nu i-a reuşit conducerea acestuia, în urmă căruia unitatea de transport a derapat de pe traseu.

2. În scurt timp, la faţa locului au venit angajaţii Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, care în timpul conversaţiei, observând la Ion Frunză semne ale consumului de alcool, acesta având din cavitatea bucală miros puternic specific alcoolului, i-au cerut să treacă testarea alcoolscopică la aparatul „Drager Alcotest". Ion Frunză a fost de acord.

3. În urma testării alcoolscopice, s-a constatat că Ion Frunză avea concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,91 mg/l, fapt confirmat prin alcotestul 6820, testul nr. 905 din 7 iulie 2024, ora 19:47, concentraţie care conform prevederilor art. 134^{12} alin. (3) din Codul penal (în redacţia de până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024) se referă la starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

4. Astfel, Ion Frunză, deţinând permis de conducere de categoriile „B", „C", „D" şi „E", fiind persoană care ia parte la procesul circulaţiei în calitate de conducător de vehicul, având obligaţia de a respecta în totalitate prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, a încălcat prevederile pct. 14 lit. a) potrivit căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate (...)".

5. Prin acţiunile sale intenţionate Ion Frunză a comis infracţiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (1) din Codul penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

II. ARGUMENTELE PARTICIPANŢILOR LA PROCES

a. <u>Acuzatorul de stat:</u>

6. În cadrul şedinţei de judecată, procurorul în Procuratura Căuşeni, Oficiul Ştefan Vodă, Diana Cernomorcenco, a menţionat că vinovăţia inculpatului în

săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal a fost demonstrată pe deplin prin probele prezentate, prin declaraţiile martorilor care sunt în coroborare cu probele materiale.

7. A menţionat că deşi inculpatul a susţinut că la data de 7 iulie 2024 mijlocul de transport a fost condus de către Victor Nicolau, acest lucru nu corespunde adevărului. Elementul central al cauzei – identificarea persoanei care a condus mijlocul de transport – este dovedit prin cumulul de probe directe şi indirecte, concordante între ele.

8. În primul rând, în cadrul audierii din 19 iulie 2024 inculpatul a declarat explicit că anume el a condus mijlocul de transport şi că a derapat de pe traseu. Această declaraţie are o valoare deosebită, fiind dată într-un moment apropiat de comiterea faptei penale şi fiind lipsită de influenţa unei strategii de apărare elaborată ulterior. Declaraţiile sale iniţiale coroborează cu declaraţiile martorului Arcadie Gîştemulte. Ultimul l-a văzut pe inculpat la volan, cu motorul pornit, încercând să deplaseze vehiculul şi a intervenit imediat prin scoaterea cheilor din contact.

9. Susţine procurorul că declaraţiile martorului Arcadie Gîştemulte sunt constante în timp, inclusiv la etapa confruntării, sunt lipsite de interes personal şi sunt confirmate şi de unele circumstanţe obiective, în special de apelul efectuat de către acesta la serviciul 112.

10. Indică că şi martorii Morari şi Carai, angajaţi ai poliţiei, au confirmat faptul că atunci când au venit, inculpatul era singur la faţa locului, prezenta semne evidente de ebrietate şi nu a invocat existenţa unui alt conducător auto.

11. Declaraţiile martorului Victor Nicolau sunt tardive în opinia acuzatorului deoarece au fost date abia în instanţa de judecată. Acestea au fost influenţate de relaţia apropiată cu inculpatul, or Victor Nicolau este fiul finilor de cununie ai inculpatului.

12. În consecinţă, acuzatorul de stat a solicitat recunoaşterea lui Ion Frunză vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport (f. d. 147-150).

13. În replici, procurorul a menţionat că martorul Victor Nicolau ar fi putut să relateze detalii despre accident din motiv că a făcut cunoştinţă cu materialele cauzei penale, prin intermediul inculpatului. Martorul Arcadie Gîştemulte, spre deosebire de martorul Victor Nicolau, nu a avut niciun interes să telefoneze la serviciul 112 şi să mintă.

b. Apărătorul inculpatului:

14. Avocatul Lilian Zavalişca, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Ion Frunză, în cadrul şedinţei de judecată a menţionat că vinovăţia inculpatului nu a fost dovedită de către acuzare. Unicele probe sunt declaraţiile martorului Arcadie Gîştemulte şi ale soţiei sale, Larisa Gîştemulte, persoane care au fost prezente la faţa locului. Totuşi, declaraţiile lor sunt absolut diferite. Arcadie Gîştemulte indică că atunci când a venit la faţa locului l-a văzut pe Ion Frunză încercând să scoată vehiculul din poziţia de derapare. Contrar, Larisa Gîştemulte a susţinut că nici nu l-a văzut pe Ion Frunză la faţa locului.

15. Venind la faţa locului, inculpatul a acceptat să treacă testarea alcooscopică. Poliţiştii nu au întrebat cine a fost la volan, ci cine este proprietarul mijlocului de transport. Ion Frunză a indicat că el este. Martorul Victor Nicolau a declarat în cadrul şedinţei de judecată că anume el a condus vehiculul la data de 7 iulie 2024, a derapat şi a mers după ajutor. Ultimul cunoştea detaliat toate circumstanţele accidentului. Acest lucru ar fi fost imposibil, decât dacă nu s-ar fi aflat personal la faţa locului.

16. Menţionează că iniţial inculpatul nu a vrut să divulge identitatea şoferului deoarece Victor Nicolau urma să plece peste hotarele Republicii Moldova, în Statele Unite ale Americii şi nu a dorit să-i creeze unele probleme. Cert este că acuzarea nu are nicio probă în susţinerea acuzării. Nu există nici martori care să confirme versiunea lui Arcadie Gîştemulte şi nici înregistrări de la faţa locului.

17. Contrar poziţiei acuzării, martorul Arcadie Gîştemulte a avut motive de a minţi la poliţie deoarece chiar înainte de asta a avut un conflict cu Ion Frunză, iar ultimul i-a adresat cuvinte necenzurate.

18. Susţine suplimentar că inculpatul are o afacere şi că acesta are nevoie în mod constant de mijlocul de transport. Ultimul nu ar fi riscat în niciun caz cu permisul de conducere.

19. A solicitat instanţei de judecată achitarea inculpatului din motiv că nu a fost probată de către acuzare conducerea mijlocului de transport de către inculpatul Ion Frunză în stare de ebrietate.

c. Inculpatul Ion Frunză:

20. Oferindu-i-se ultimul cuvânt, inculpatul a solicitat achitarea sa din motiv că nu a condus mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică la data de 7 iulie 2024. Nu el a fost la volan, ci Victor Nicolau.

III. DECLARAȚIILE INCULPATULUI ȘI ALE MARTORILOR AUDIAȚI ÎN CADRUL ȘEDINȚEI DE JUDECATĂ

21. **Inculpatul Ion Frunză** a declarat în şedinţa de judecată din 10 martie 2026 că la data de 7 iulie 2024, aproximativ la ora 14:00, a mers în vizită la finul său, Iurie Nicolau, în satul Cioburciu, raionul Ştefan Vodă. Acolo era şi fiul ultimului, Victor Nicolau. Finul a propus să servească vin. L-a întrebat pe Victor dacă va fi disponibil ulterior să-l ducă cu automobilul său în oraşul Ştefan Vodă.

22. Aproximativ la ora 18:00 Victor Nicolau s-a urcat la volanul automobilului său de model „Mercedes". El alături. Aproximativ peste 200 metri de la intersecţia cu satul Talmaza, automobilul a derapat de pe traseu. Au ieşit din mijlocul de transport şi au văzut că acesta era amplasat într-un unghi de 30-40 grade. Era imposibil de ieşit din derapare cu forţele proprii. Nicolau Victor a mers înapoi în satul Cioburciu, după ajutor, cu o maşină de ocazie. Între timp, peste aproximativ 10-15 minute, alături de mijlocul de transport derapat a oprit automobilul lui Arcadie Gîştemulte. Ultimul a propus ajutor, şi a acceptat. Acesta a scos funia pe care au agăţat-o de automobilul lui Arcadie şi de microbuz. Nu s-a urcat la volan pentru că era pericol de răsturnare. După câteva încercări zadarnice de a scoate automobilul, Arcadie a propus să cheme un evacuator. A refuzat categoric, spunând că în scurt timp va veni ajutor.

23. Relatează că Arcadie Gîştemulte a plecat de la faţa locului şi peste 15-20 minute s-a întors împreună cu evacuatorul. L-a rugat pe şoferul Vitalie, pe care îl cunoaşte, să se întoarcă înapoi pentru că nu are nevoie de serviciile sale. Era agitat şi l-a insultat pe Arcadie. Acesta a plecat împreună cu şoferul evacuatorului. Între timp, s-a apropiat un automobil de patrulare. Poliţiştii au început să facă diferite măsurări şi să documenteze cazul accidentului. La faţa locului a sosit şi primarul Leonid Nicolau. I-a povestit ce s-a întâmplat şi ultimul şi-a luat răspunderea ca să ia automobilul şi să-l transporte în oraşul Ştefan Vodă. Peste încă 20 minute a venit un alt automobil de patrulare. La volan era poliţistul Sergiu Fulga. L-a sunat pe Victor şi i-a spus că nu mai e nevoie să se întoarcă la locul derapării pentru că are cine să-l ducă acasă.

24. Susţine că din motiv că Victor urma să plece în SUA, nu a vrut să-l implice. Nu trebuiau să apară probleme cu poliţia şi din acest motiv nici nu l-a chemat înapoi. Ulterior a mai venit o dată evacuatorul cu Vitalie la volan, de data aceasta chemat de poliţie. S-a indignat şi mai tare. A mai venit şi un tractor. Nu cunoaşte exact cine la chemat pentru că a telefonat mai multor persoane. Împreună

cu prietenii, cu ajutorul tractorului, au scos microbuzul din derapare. Lenid Nicolau a urcat la volan şi l-a dus acasă.

25. Menţionează că după ce a servit alcool în ziua respectivă nu s-a mai urcat la volan. Când a venit poliţia a fost întrebat cine e proprietarul automobilului. A răspuns că el este. Ulterior a fost întrebat cine e şoferul şi a răspuns că acesta va veni în scurt timp. I s-a cerut să treacă testul Drager şi a acceptat. Nimeni nu s-a urcat la volan atunci când au încercat să scoată mijlocul de transport cu funia pentru că era pericol de răsturnare. Probabil atunci Arcadie i-a scos cheile din automobil. După ce Victor l-ar fi transportat în oraşul Ştefan Vodă soţia sa l-ar fi dus înapoi în satul Cioburciu. Consideră că Arcadie Gîştemulte a minţit poliţia deoarece îl insultase în ziua respectivă (f. d. 142-144).

a. Martorii acuzării:

26. **Martorul Ion Morari** a declarat în şedinţa de judecată din 9 februarie 2026 că la data de 7 iulie 2024 se afla la serviciu pe sectorul nr. 4 Talmaza. În jurul orei 19:00, a primit o înştiinţare potrivit căreia pe drumul de acces în satul Cioburciu un microbuz a derapat de pe traseu. Deplasându-se la faţa locului a văzut un microbuz de model „Mercedes" de culoare albastră, derapat în nişte tufişuri. La faţa locului se afla Ion Frunză. A discutat cu apelantul Arcadie Gîştemulte care a comunicat că Ion Frunză era la volan şi a derapat. Ultimul i s-a propus să treacă alcotestul. A acceptat. I s-a propus şi prelevarea probelor biologice, dar Ion Frunză a comunicat că e de acord cu rezultatul Drager. Urmare a testării s-a stabilit o concentraţie de alcool în aerul expirat de 0,91 mg/l. Iniţial Ion Frunză nu a comunicat nimic despre faptul că nu el a fost la volan. Mai târziu, în cadrul documentării cazului, atunci când automobilul urma să fie ridicat, Ion Frunză a menţionat că de fapt a condus o altă persoană. Automobilul a fost încredinţat unei rude de-a lui Ion Frunză din satul Cioburciu.

27. Indică că Ion Frunză a comunicat atunci că automobilul a derapat din cauza stratului de praf. Când au venit, cheile automobilului erau la persoana care apelase la poliţie, adică la Arcadie Gîştemulte. Ultimul le-ar fi luat pentru că şoferul derapa. Când s-au apropiat, Ion Frunză nu era la volan (f. d. 124-125).

28. În aceeaşi şedinţă de judecată **martorul Valeriu Carai** a declarat că la data de 7 iulie 2024 era antrenat în serviciu împreună cu colegul Ion Morari. După amiază au primit o informaţie de la serviciul 112 potrivit căreia s-a adresat Arcadie Gîştemulte şi a comunicat că pe drumul de acces Cioburciu este derapat un mijloc de transport. S-au deplasat la faţa locului şi au văzut pe partea dreaptă, pe acostament,

derapat un microbuz de model „Mercedes”. La volan urca şi cobora proprietarul Ion Frunză. La faţa locului mai era Arcadie Gîştemulte şi soţia sa. Arcadie a povestit poliţiei că se deplasa pe drum şi l-a văzut pe Ion Frunză că derapase. I-a propus ajutor, însă ultimul a refuzat şi a început să-l înjure. Din motiv că Ion Frunză era în stare de ebrietate alcoolică, pentru ca să evite vreun accident, i-a luat cheile de la mijlocul de transport. Ulterior Arcadie le-a transmis lor cheile. Până la sosirea evacuatorului, la faţa locului a venit primarul Leonid Nicolau. Ultimul a comunicat că sunt prieteni cu Ion Frunză şi şi-a asumat responsabilitatea să depoziteze mijlocul de transport la el la domiciliu. Din discuţie cu Ion Frunză a aflat că se deplasa din satul Cioburciu, de la Nistru. Din motiv că drumul avea găuri, a derapat pe acostament.

29. Susţine că i-a propus lui Ion Frunză să treacă testul Drager. Din start a refuzat, însă comunicându-i-se consecinţele, a acceptat ulterior. A fost stabilită o concentraţie de alcool în aerul expirat de 0,91 mg/l. I s-a propus prelevarea probelor biologice, însă a refuzat. A fost de acord cu rezultatele testului Drager. Primarul a organizat scoaterea mijlocului de transport din derapare. Cheile automobilului i-au fost transmise primarului.

30. Indică că inculpatul Ion Frunză nu a comunicat poliţiei că nu se afla el la volan. A zis că vine de la Nistru. Alte persoane la faţa locului nu erau şi de aceea nu a fost nevoie să caute cine anume era şoferul. Leonid Nicolau a venit cu automobilul personal la faţa locului. Ulterior s-a apropiat şi tractorul. A fost chemat evacuatorul, însă până la urmă nu a fost nevoie de serviciile acestuia (f. d. 126-127).

31. În şedinţa de judecată din 20 februarie 2026 **martorul Arcadie Gîştemulte** a relatat că aproximativ 2 ani în urmă, într-o vară, venind de la Nistru, a văzut pe marginea traseului un autobuz derapat. Se afla pe traseul Talmaza-Ştefan Vodă. S-a oprit. Acolo era Ion Frunză şi s-a apropiat să-l ajute. Ultimul era la volan, cu motorul pornit şi încerca să iasă din situaţia în care nimerise. I-a spus că nu va putea ieşi şi i-a propus să lase maşina aşa cum este. Ultimul insista că se va descurca singur. Atunci i-a luat cheile de la maşină şi i-a zis să se oprească ca să nu facă mai rău. Automobilul era oprit într-un unghi foarte înclinat. Ion Frunză a început să-i reproşeze că vrea să-l scurgă de bani. Văzând asta, a sunat la serviciul 112 şi a cerut ajutor. Peste 15 minute a venit poliţia şi a transmis cheile automobilului angajaţilor poliţiei. Nu a simţit miros de alcool de la Ion Frunză, dar ultimul era stresat şi agresiv. Spunea că trebuie să vină tractorul din sat. Era risc de răsturnare, de aceea a luat cheile.

32. Susţine că împreună cu el se afla şi soţia, dar ultima a rămas în automobil. A parcat maşina la o distanţă de aproximativ 30-50 metri de la autobuz. Nu l-a

întrebat dacă el a condus până la derapare. Vitalie a venit cu evacuatorul la solicitarea sa. A vrut să-l ajute pe Ion. Când a văzut că acesta din urmă e nervos şi strigă că vor să-l scurgă de bani, Vitalie a plecat. Nu a încercat să scoată autobuzul prin alte metode (f. d. 130-131).

33. **Martorul Larisa Gîştemulte,** în cadrul aceleiaşi şedinţe de judecată a declarat că nu-şi aminteşte data concretă, dar era într-o vară când veneau de la Nistru împreună cu soţul şi l-au văzut pe Ion Frunză pe marginea drumului. Era la volan şi soţul a coborât. Ea a mers cu automobilul mai înainte şi a stopat. Era un autobuz derapat. Pe Ion Frunză nu l-a văzut acolo. Când a venit poliţia au plecat acasă. A oprit automobilul la solicitarea soţului. Ultimul a vrut să vadă ce se întâmplă. De unde a stopat se vedea autobuzul lui Ion. Nu a văzut ca acesta să se mişte. Au stat acolo vreo 15 minute, până la sosirea poliţiei. Autobuzul era în poziţie înclinată. Arcadie s-a învârtit în jurul maşinii, dar pe Ion nu l-a văzut.

34. Susţine că a stat doar în automobil, nu a coborât. Se uita în oglindă dacă se apropie sau nu soţul. Vedea prin oglindă că Arcadie merge în jurul autobuzului şi îl caută pe Ion, dar nu s-a implicat. Automobilul lui Ion Frunză nu era pornit. Nu au încercat să scoată mijlocul de transport din derapare. Cât s-a aflat acolo nu s-a apropiat nimeni. La poliţie sunt scrise alte declaraţii pentru că doamna poliţist a citit repede şi nu a fost foarte atentă ce anume a semnat. Cu familia Frunză nu a discutat după incidentul respectiv (f. d. 132-133).

35. În şedinţa din 4 martie 2026 **martorul Leonid Nicolau** a declarat că era într-o vară, într-o zi de odihnă, în anul 2025 din câte îşi mai aminteşte. A văzut autoturismul de model „Mercedes Sprinter” pe marginea carosabilului, între localităţile Cioburciu şi Talmaza. La faţa locului era un echipaj de poliţie. S-a oprit să întrebe ce s-a întâmplat şi dacă este nevoie de ajutor. Poliţia i-a spus că automobilul a derapat. Ion Frunză i-a spus că nu e nevoie de ajutor, pentru că se descurcă singur. I-a spus că deja a chemat un mijloc de transport care să-l ajute. Şi-a asumat responsabilitatea să ducă microbuzul acasă. În acest sens, a semnat o recipisă.

36. A înţeles că Ion Frunză e în stare de ebrietate şi din acest motiv s-a aşezat el la volan. Ultimul a spus că nu el a fost la volan şi că şoferul a plecat după ajutor şi urmează să revină. Cheile de la microbuz le-a primit de la poliţist. La faţa locului au fost două echipaje de poliţie. Când a venit, automobilul era derapat şi era imposibil ca să fie scos fără ajutor. Se vedea că au fost încercări de a scoate automobilul din locul derapării. A înţeles că şoferul care a condus autobuzul a telefonat că să ceară ajutor, dar întrucât nimeni nu a răspuns, s-a dus el personal după ajutor. În final, microbuzul a fost scos cu ajutorul unui tractor. Când a venit el la faţa locului, acolo nu mai erau alte persoane. A stat vreo 20 de minute, timp în care şoferul care s-a dus

după ajutor nu a revenit. Când erau în automobil cu Ion Frunză, când au plecat de la fața locului, Ion a telefonat cuiva și i-a spus să nu mai vină, deoarece a clarificat situația și nu mai e nevoie de ajutor.

37. Menționează că nu a spus poliției că Ion Frunză nu ar fi fost la volan și că aștepta șoferul care s-a dus după ajutor pentru că nu a fost întrebat. A răspuns doar la întrebările care i-au fost acordate. Autobuzul nu a fost ridicat la parcarea specială (f. d. 136-137).

b. Martorii apărării:

38. În cadrul ședinței de judecată din 4 martie 2026 **martorul Iurie Nicolau** a declarat că la data de 7 iulie 2024 s-a întâlnit cu Victor Nicolau, fiul său, și cu Ion Frunză, care îi este naș. Au fost la Nistru. Au stat la masă, s-au scăldat. S-au înțeles de la bun început că Victor îl va duce acasă spre seară pe Ion. Victor urma să se așeze la volan la automobilul lui Ion Frunză. Așa au și făcut. Victor s-a așezat la volan, iar Ion era în calitate de pasager.

39. Susține că ulterior Victor ia povestit că s-a întâmplat ceva cu microbuzul. Au derapat de pe traseu și nu puteau scoate vehiculul. Victor a venit la fratele său să solicite tractor. Mai târziu Victor a fost telefonat de Ion care i-a comunicat că nu mai e nevoie de tractor pentru că a rezolvat problema. În aceeași zi Victor a plecat cu automobilul personal la Chișinău (f. d. 138).

40. Fiind audiat în ședința din 10 martie 2026 **martorul Victor Nicolau** a declarat că la 7 iulie 2024 se afla la părinți, în satul natal din raionul Ștefan Vodă, Cioburciu. A fost rugat de Ion Frunză ca să-l transporte în orașul Ștefan Vodă. Cu ultimul erau într-o companie, se odihneau la părinți. S-a urcat la volanul microbuzului care îi aparține lui Ion Frunză, de model „Mercedes”. Deplasându-se din satul Cioburciu spre orașul Ștefan Vodă, la unitatea de transport a apărut o defecțiune tehnică. Posibil la puntea din față, dar nu e mecanic și nu cunoaște cert. Se deplasau cu aproximativ 50 km/h. Din cauza drumului nefavorabil, au derapat. Era aproximativ ora 18:00. Au încercat cu propriile forțe să scoată automobilul din locul derapării, dar nu le-a reușit. Proprietarul a rămas la fața locului, iar el s-a întors înapoi în sat după ajutor. A plecat cu o mașină de ocazie.

41. Susține că a ajuns în sat și peste aproximativ o oră a fost telefonat de către Ion Frunză. Ultimul i-a comunicat că nu mai e nevoie să vină pentru că a rezolvat problema. Nu a servit alcool în ziua respectivă pentru că urma să meargă la Chișinău cu automobilul său. Ion Frunză posibil a consumat alcool dacă l-a rugat să-l ducă acasă. S-au înțeles de la bun început că s-l ducă în orașul Ștefan Vodă. Nu a insistat

Ion ca să se urce el la volan. Nu a intrat în detalii legate de cum anume a fost scos mijlocul de transport din locul derapării. A înțeles doar că nu mai e nevoie de ajutor și atât. În toată perioada în care au fost împreună cu Ion Frunză, ultimul nu s-a așezat la volan.

42. Precizează că mijlocul de transport a derapat neajungând la intersecția satului Talmaza vreo 200-300 metri, pe partea dreaptă a carosabilului. Microbuzul se afla într-un unghi de 30-40 grade. Partea din față era puțin mai derapată de la drum. În apropiere era iarbă înaltă, altceva nimic. Când a plecat după ajutor, Ion Frunză era înafara automobilului (f. d. 140-141).

IV. PROBELE PE CARE SE ÎNTEMEIAZĂ CONCLUZIILE INSTANȚEI PRIVIND VINOVĂȚIA INCULPATULUI

- **Copia permisului de conducere** eliberat de autoritățile Republicii Moldova pe numele lui Ion Frunză, prin care se atestă că ultimul are dreptul de a conduce mijloace de transport de categoriile „B”, „C”, „D” și „E” (f. d. 8);
- **Procesul-verbal de efectuare a testării alcolscopice** cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 7 iulie 2024, ora 19:45, prin care s-a constatat conducerea mijlocului de transport de către Ion Frunză în stare de ebrietate alcoolică (f. d. 11);
- **Tichetul aparatului „Drager Alcotest” 6820,** testul nr. 905 din 7 iulie 2024, ora 19:47, prin care se atestă că concentrația de alcool în aerul expirat de către Ion Frunză în momentul testării este 0,91 mg/L (f. d. 12);
- **Tabelul foto** din 7 iulie 2024 în care este reflectată poziționarea mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter”, cu numerele de înmatriculare „SV AR 190”, după ce a derapat de pe traseu (f. d. 14-16);
- **Procesul verbal de confruntare** din 29 octombrie 2024, dintre martorul Arcadie Gîștemulte și învinuitul Ion Frunză, potrivit căruia persoanele și-au menținut declarațiile. Martorul a confirmat, în prezența învinuitului că în timp ce se deplasa spre orașul Ștefan Vodă, pe marginea drumului a observat microbuzul de model „Mercedes Sprinter”, cu numerele de înmatriculare „*****”, la volanul căruia se afla Ion Frunză. Atunci când acesta s-a oprit, Ion Frunză încerca să iasă cu microbuzul, fiind la volanul acestuia (f. d. 40-41);
- **Procesul verbal de ridicare** din 1 noiembrie 2024 prin care s-au ridicat din secretariatul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă copiile materialului nr. 1895 din 7 iulie 2024 (f. d. 43);

- **Raportul comisarului principal Sergiu Chioru din cadrul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă** din 7 iulie 2024, potrivit căruia la 7 iulie 2024, la ora 19:35, prin telefon a parvenit informaţia de la serviciul de urgenţă 112. Potrivit acesteia, cu un apel telefonic s-a adresat Arcadie Gîștemulte, care a comunicat că între satul Talmaza şi Cioburciu, raionul Ștefan Vodă, a derapat de pe traseu un microbuz de model „Mercedes Sprinter", cu numerele de înmatriculare „SV AR 190". Persoane vătămate nu sunt (f. d. 44);
- **Procesul verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional, Ion Frunză,** din 7 iulie 2024, potrivit căruia ultimul declară că se deplasa la data de 7 iulie 2024, în jurul orei 19:00, cu autobuzul de model „Mercedes Sprinter", cu numerele de înmatriculare „*****", ce-i aparţine, dinspre satul Cioburciu spre oraşul Ștefan Vodă. În timpul deplasării, din motiv că drumul care era acoperit cu beton s-a îngustat, a direcţionat automobilul pe margine. Din cauza stratului de praf, maşina a derapat (f. d. 50);
- **Procesul verbal de examinare a obiectului** din 2 noiembrie 2024 prin care s-au examinat documentele ridicate la data de 1 noiembrie 2024 din materialul înregistrat de Inspectoratul de Poliție Ștefan Vodă în privinţa accidentului rutier comis de Ion Frunză la data de 7 iulie 2024 (f. d. 52-53);
- **Procesul verbal de ridicare** din 29 octombrie 2024 prin care s-a ridicat de la martorul Valeriu Carai două secvenţe video stocate pe un disc DVD-R, în care este reflectat momentul testării lui Ion Frunză cu aparatul „Drager" la data de 7 iulie 2024 (f. d. 58);
- **2 secvenţe video stocate pe un disc optic DVD-R**, efectuate la 7 iulie 2024, recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă, în care este reflectat momentul testării alcoolscopice a lui Ion Frunză la data de 7 iulie 2024 şi rezultatele testului „Drager" (f. d. 60).

43. În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

44. Potrivit prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în

ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. (4) Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

45. Astfel, ţinând cont de prevederile legale care reglementează modalitatea de verificare şi apreciere a probelor de către instanţa de judecată în cadrul unui dosar penal, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului Ion Frunză, dar şi a tuturor martorilor acuzării şi apărării, studiind probele anexate la materialele cauzei penale, în special rezultatele testului Drager din data de 7 iulie 2024, precum şi înregistrările audio şi video de la faţa locului, instanţa de judecată stabileşte existenţa circumstanţelor faptice stabilite în actul de învinuire.

V. DESCRIEREA CIRCUMSTANȚELOR CAUZEI CONSTATATE DE INSTANȚĂ

46. Potrivit circumstanţelor faptice, la data de 7 iulie 2024, în jurul orei 19:00, Ion Frunză a condus mijlocul de transport care îi aparţine, de model „Mercedes Sprinter", cu numerele de înmatriculare „SV AR 190", în raionul Ştefan Vodă, pe drumul de acces din satul Cioburciu spre satul Talmaza, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Conducând mijlocul de transport, acesta a derapat de pe carosabil şi s-a blocat într-un şanţ. Mijlocul de transport a atras atenţia lui Arcadie Gîştemulte. Acesta s-a oprit să-l ajute. După un conflict dintre cei doi, Arcadie Gîştemulte a telefonat la serviciul 112 şi cerut să vină poliţia.

47. Venind la faţa locului, angajaţii poliţiei i-au cerut inculpatului să fie supus testării alcooscopice din motiv că acesta avea semne vizibile ale stării de ebrietate. Ion Frunză a acceptat, iar potrivit rezultatelor testului Drager acesta avea o concentraţie de alcool în aerul expirat de 0,91 mg/l.

48. De la bun început instanţa de judecată menţionează că Ion Frunză nu a negat faptul că s-a aflat în ziua respectivă în stare de ebrietate alcoolică şi că automobilul său a derapat de pe traseu. Versiunea ultimului este că nu el a fost şoferul care a căzut în şanţ, ci Victor Nicolau. Ultimul însă nu se afla la faţa locului la momentul venirii poliţiei din motiv că a plecat să solicite ajutor pentru a scoate microbuzul din derapare.

49. Instanța reține că declarațiile inculpatului urmează a fi puse la îndoială din start, întrucât acestea au suferit modificări esențiale pe parcursul desfășurării procesului penal. La prima sa audiere, în cadrul procesului contravențional intentat în legătură cu comiterea accidentului rutier, la data de 19 iulie 2024, inculpatul Ion Frunză a declarat că „***la data de 7 iulie 2024, în jurul orei 19.00, mă deplasam cu microbuzul de model Mercedes Sprinter, cu numerele (...) În timpul deplasării, din motiv că (...) mașina a derapat***" (f. d. 50). La data de 27 septembrie 2024, fiind audiat în calitate de bănuit în cauza penală, ultimul a menționat că „***la volanul automobilului a fost Victor Nicolau, de la momentul ieșirii din satul Cioburciu, în momentul derapării și până la domiciliul în orașul Ștefan Vodă***". Ulterior, și aceste declarații au fost schimbate în cadrul ședinței de judecată. La data de 10 martie 2026, inculpatul a declarat că „***Între timp la fața locului a venit Leonid Nicolau (nu Victor Nicolau) (...). L-am sunat pe Victor și i-am comunicat că are cine să mă transporte mai departe și nu este nevoie să vină la fața locului (...) Leonid s-a urcat la volan și m-a dus acasă.***"

50. În aceste condiții, instanța de judecată notează că declarațiile inculpatului urmează să fie apreciate critic, de vreme ce acestea nu au fost consecvente pe parcursul anchetei și vizibil au fost adaptate intereselor de apărare ale inculpatului.

51. La acest capitol, instanța de judecată menționează că deși în cadrul ședinței de judecată a fost audiat în calitate de martor al apărării Victor Nicolau, care a confirmat faptul că anume el s-a aflat la volanul automobilului la data de 7 iulie 2024 și a derapat de pe traseu, instanța notează că aceste declarații sunt în contradicție cu declarațiile martorului ocular Arcadie Gîștemulte. Ultimul a relatat, în scurt timp după incidentul din 7 iulie 2024, la data de 9 iulie 2024, că l-a observat pe inculpatul singur, la volanul automobilului de model Mercedes Sprinter, încercând să iasă din derapare.

52. Instanța apreciază critic declarațiile martorului Victor Nicolau și din motiv că acestea apar exclusiv în susținerea versiunii formulate de inculpat pe parcursul desfășurării procesului penal. Declarațiile acestui martor nu sunt confirmare de alte probe obiective administrate în dosar. Având în vedere că Victor Nicolau este într-o relație apropiată cu inculpatul, fiind fiul finilor lui Ion Frunză, cu care acesta a servit alcool la data de 7 iulie 2024, rezultă clar că versiunea sa nu este susținută de nicio probă independentă.

53. Într-o altă ordine de idei, deși în cadrul ședinței de judecată martorul Leonid Nicolau a confirmat faptul că aflându-se în automobil, Ion Frunză a telefonat cuiva și i-a spus că nu mai este nevoie să vină pentru că a clarificat problema, acest lucru nu combate versiunea acuzării. Or, inculpatul ar fi putut să ceară ajutorul

oricărei persoane, inclusiv a lui Victor Nicolau, după ce acesta a derapat şi a înţeles că nu poate să iasă cu automobilul singur din şanţ. Faptul că acesta a apelat o persoană, fie chiar şi pe Victor Nicolau, nu susţine neapărat versiunea apărării.

54. Instanţa de judecată mai menţionează că, afară de declaraţiile inculpatului date în cadrul procesului contravenţional intentat pe marginea accidentului rutier, mai există şi o încheiere emisă de către agentul constatator pe marginea cazului respectiv. Astfel, prin încheierea din 19 iulie 2024, examinând materialul înregistrat de Inspectoratul de Poliţie Ştefan Vodă cu nr. 1895 din 7 iulie 2024, agentul constatator a emis o încheiere de încetare a procesului contravenţional, din lipsa faptei. Potrivit actului emis, **agentul constatator a reţinut că anume Ion Frunză se deplasa cu mijlocul de transport** la data de 7 iulie 2024 şi că anume acesta a derapat de pe traseu (f. d. 51). Este de menţionat că la nicio etapă a procesului penal, nici chiar după ce inculpatul Ion Frunză şi-a schimbat versiunea privind persoana care s-a aflat la volan, ultimul nu a contestat încheierea respectivă, acest act rămânând în vigoare şi până în prezent.

55. În ce priveşte argumentul părţii apărării privind faptul că martorul Victor Nicolau cunoştea toate detaliile accidentului, lucru care ar fi fost imposibil decât dacă nu ar fi fost nemijlocit la faţa locului în calitate de şofer, instanţa nu poate reţine acest argument. Martorul respectiv a fost audiat pentru prima dată în şedinţa de judecată, după ce inculpatul, care este prieten apropiat cu familia martorului, a avut acces deplin la materialele cauzei penale. În dosar există mijloace probatorii (fotografii de la faţa locului, schiţa accidentului, acte procesuale) din care se pot desprinde elementele esenţiale ale producerii şi consecinţelor accidentului.

56. În acest context, instanţa va reţine poziţia procurorului potrivit căreia cunoaşterea tuturor detaliilor de către martor nu semnifică în mod obligatoriu prezenţa acestuia la faţa locului.

57. Este de notat şi faptul că, deşi apărătorul inculpatului a indicat în cadrul şedinţei de judecată că acuzarea a omis să audieze de la bun început martorii apărării, pentru a verifica versiunea inculpatului, instanţa de judecată observă că la nicio etapă a procesului penal, inculpatul sau apărătorul său nu au cerut audierea lui Victor Nicolau. Pe de altă parte, versiunea că o altă persoană s-a aflat la volan nu era neapărat să fie verificată nemijlocit prin audierea persoanei respective de vreme ce această versiune a fost de la bun început una necredibilă. Având în vedere că iniţial Ion Frunză a recunoscut că a fost la volan, iar acest martor a apărut doar după ce inculpatul a realizat riscurile condamnării sale, în lipsa unor probe independente care să confirme versiunea nouă înaintată, procurorul nu era obligat să administreze probe suplimentare cu referire la acest aspect.

58. De asemenea, instanţa de judecată menţionează că nu există o explicaţie rezonabilă nici în privinţa faptului că Victor Nicolau, pretinzând a fi condus mijlocul de transport la data de 7 iulie 2024, a părăsit locul accidentului rutier. Potrivit pct. 12 lit. g) din Regulamentul circulaţiei rutiere (aprobat prin Hotărârea nr. 357 din 13 mai 2009), conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat să anunţe despre accident şi **să rămână pe loc până la sosirea poliţiştilor**.

59. În cazul de faţă, inculpatul şi martorul Victor Nicolau nu au venit cu o versiune plauzibilă cu referire la motivul de ce pretinsul conducător auto a ales anume el să părăsească locul accidentului rutier, încălcând astfel legislaţia, şi să lase o persoană în stare de ebrietate alcoolică la faţa locului. Această opţiune e şi mai dubioasă în situaţia în care inculpatul şi martorul au confirmat că aveau asupra lor telefoane mobile şi putea să ia legătura cu orice persoane pentru a cere ajutor. Mai mult, chiar şi în cazul în care ar fi decis ca cineva să meargă personal după ajutor, nu există nicio explicaţie de ce nu a mers Ion Frunză şi de ce Victor Nicolau nu a mai revenit ulterior la faţa locului pentru a intra în contact cu organele de poliţie şi oferi explicaţii pe marginea celor întâmplate.

60. Este de precizat că, la materialele cauzei există declaraţiile martorului Arcadie Gîştemulte care a indicat expres că l-a observat pe inculpatul Ion Frunză singur la volanul microbuzului, încercând să iasă din derapare. Instanţa acordă credibilitate acestor declaraţii întrucât martorul nu se află în relaţii apropiate cu inculpatul şi nu prezintă niciun interes în soluţionarea cauzei. Mai mult, depoziţiile sale coroborează cu celelalte probe.

61. Martorul a declarat că i-a luat cheile inculpatului pentru a preveni producerea unor consecinţe mai grave, fapt care este confirmat prin împrejurarea că cheile au fost ulterior transmise organelor de poliţie anume de către acest martor, nefiind depistate la inculpat sau în interiorul mijlocului de transport.

62. Prin urmare, chiar şi în versiunea ipotetică că o altă persoană ar fi condus iniţial automobilul, instanţa notează că inculpatul s-a aflat ulterior la volan, în stare de ebrietate alcoolică, încercând să-l scoată din derapare. Aceste acţiuni, per se, constituie infracţiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică în sensul normei penale de la art. 264^1 din Codul penal.

63. Deşi partea apărării a menţionat că declaraţiile martorului Arcadie Gîştemulte sunt absolut contrare cu cele ale soţiei sale, Larisa Gîştemulte, care tot a fost prezentă la faţa locului, instanţa atestă că aceste alegaţii nu sunt tocmai întemeiate. Dimpotrivă, faptul că martorul Larisa Gîştemulte nu l-a văzut pe Ion Frunză lângă microbuz atunci când a stopat, confirmă versiunea lui Arcadie Gîştemulte potrivit căreia, la momentul apropierii sale de microbuz, inculpatul se

afla în mijlocul de transport, la volan, încercând să-l scoată din şanţ. Faptul că Larisa nu a văzut, de la o distanţă de aproximativ 30 de metri, prin oglindă, că automobilul lui Ion Frunză era pornit, nu este de natură să infirme declaraţiile soţului său. Percepţia martorului Larisa Gîştemulte putea fi limitată de distanţa destul de mare şi de unghiul indirect de observare, împrejurări care pot explica aceste contradicţii.

64. Prin prisma tuturor argumentelor expuse, instanţa de judecată concluzionează că la materialele cauzei există suficiente probe care demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil conducerea de către Ion Frunză, la data de 7 iulie 2024, a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter", cu numerele de înmatriculare „*****" în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, faptă care este interzisă şi sancţionată de prevederile art. 264^1 alin. (1) din Codul penal.

VI. ÎNCADRAREA JURIDICĂ A ACȚIUNILOR INCULPATULUI

65. Cu referire la încadrarea juridică a faptei, instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Aşadar, în continuare instanţa de judecată va verifica corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

66. În ce privesc elementele constitutive ale componenţei de infracţiuni incriminate, instanţa de judecată reţine că obiectul juridic special al infracţiunii specificate îl formează relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

67. În acest context, potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 (Anexa nr. 1), conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate (...).

68. În speţă, instanţa a stabilit că Ion Frunză a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că acesta a urcat la volanul automobilului său, la data de 7 iulie 2024, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

69. Latura obiectivă a infracţiunii specificate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

70. Instanţa reiterează că în această cauză latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal a fost realizată prin conducerea în

stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat a automobilului de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de înmatriculare „SV AR 190” care este mijloc de transport în sensul prevederilor art. 132 din Codul penal.

71. Pentru a stabili dacă Ion Frunză se afla în stare de ebrietate cu grad avansat la 7 iulie 2024, instanţa face trimitere la prevederile art. 134^{12} alin. (1) şi alin. (3) din Codul Penal care explică noţiunea respectivă. Aşadar, prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanţe cu efecte similare. Persoana care se află în starea în care concentraţia de alcool în sânge este mai mare de 0,5 g/l sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat este mai mare de 0,3 mg/l se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

72. În cazul de faţă, potrivit probelor administrate de procuror şi recunoscute de către inculpatul Ion Frunză (rezultatul testului Drager), la data de 7 iulie 2024, ora 19:47, ultimul avea o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,91 mg/l ceea ce corespunde stării alcoolice cu grad avansat potrivit prevederilor *pre* citate (f. d. 12).

73. Finalizând analiza laturii obiective a infracţiunii examinate vom menţiona că această infracţiune este una formală şi se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, indiferent de producerea unor consecinţe materiale.

74. Latura subiectivă a infracţiunii analizate se caracterizează prin intenţie directă. Motivul infracţiunii se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de către făptuitor în raport cu respectarea prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

75. În cazul de faţă Ion Frunză şi-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, cunoştea despre faptul că încalcă legea penală şi a dorit să conducă mijlocul de transport aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

76. Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport şi este o persoană care deţine permis de conducere şi nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

77. În această speţă Ion Frunză întruneşte condiţiile subiectului infracţiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal (inculpatul este născut la 14 august 1966), acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul comiterii faptei ilicite care a înţeles caracterul prejudiciabil al faptei

comise şi avea capacitate deplină de a-şi manifesta voinţa şi a-şi dirija acţiunile. De asemenea, la materialele cauzei este anexată copia permisului de conducere eliberat pe numele lui Ion Frunză, potrivit căruia inculpatul este posesorul unui permis de conducere de categoriile „B", „C", D" şi „E" (f. d. 8).

78. În concluzie, instanţa de judecată a stabilit atât existenţa temeiului real de atragere la răspundere penală a inculpatului Ion Frunză, cât şi totalitatea semnelor obiective şi subiective ce califică fapta prejudiciabilă a lui Ion Frunză drept infracţiunea concretă prevăzută la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, adică temeiul juridic al răspunderii penale.

79. În continuare, instanţa de judecată va purcede la stabilirea pedepsei lui Ion Frunză pentru fapta comisă.

VII. STABILIREA PEDEPSEI PENALE

80. La stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în consideraţie scopul pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) din Codul penal – restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

81. La individualizarea şi stabilirea pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de criteriile stabilite la art. 75 alin. (1) din Codul penal – persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

82. Pentru a stabili iniţial limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a codului, instanţa de judecată reţine că la momentul comiterii infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal de către inculpat, aceasta prevedea o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

83. În continuare, instanţa de judecată precizează că pedeapsa pentru comiterea infracţiunii de la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal a fost înăsprită prin

Legea nr. 136 din 6 iunie 2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal şi a Codului contravenţional). Începând cu data de 7 septembrie 2024, pedeapsa pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal constituie de la 1500 la 2500 unităţi convenţionale sau cu închisoarea de la 1 la 3 ani. De asemenea, art. 264^1 în prezent face parte din excepţiile de la art. 80^1 alin. (2) din Codul penal potrivit căruia, în cazul recunoaşterii vinei, persoana beneficiază de o reducere a pedepsei doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

84. Astfel, la aplicarea legii penale vechi, instanţa a ţinut cont de prevederile art. 8 din Codul penal potrivit cărora caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei. Excepţie de la această regulă o reprezintă doar situaţia în care legea penală nouă ameliorează situaţia persoanei care a comis infracţiunea, circumstanţă care nu se atestă în această speţă, or legea penală nouă a înăsprit atât caracterul infracţional (*de la infracţiune de categoria uşoară la infracţiune de categoria mai puţin gravă*), cât şi pedeapsa penală (nu doar că au fost schimbate categoriile de pedeapsă, dar şi prevederile ce ţin de reducerea pedepsei în cazul recunoaşterii vinovăţiei), astfel încât aplicarea ei nu va ameliora situaţia persoanei, dar dimpotrivă, o va înrăutăţi.

85. În continuare, instanţa va aplica prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal în partea ce ţine de individualizarea pedepsei potrivit gravităţii infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

86. Prioritar, instanţa reţine că infracţiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracţiunilor uşoare.

87. La individualizarea pedepsei stabilite lui Ion Frunză instanţa va ţine cont de faptul că potrivit materialelor cauzei, inculpatul nu este la prima sa abatere penală. Deşi la materialele cauzei nu a fost anexată sentinţa în baza căreia inculpatul ar fi fost anterior condamnat, acesta a recunoscut că a fost anterior judecat. Acest lucru este reflectat şi în cazierul penal al inculpatului, fără însă a fi reflectată soluţia pe dosar urmare a expedierii cauzei în instanţa de judecată (f. d. 29).

88. Totodată, instanţa menţionează că inculpatul Vasile Ghilan nu se află la evidenţa medicului narcolog (f. d. 55). Potrivit informaţiei prezentate de către Primăria oraşului Ştefan Vodă, în privinţa lui Ion Frunză nu au parvenit plângeri din

partea vecinilor. Alte informaţii cu privire la inculpat, autoritatea publică locală nu deţine (f. d. 73).

89. Ţinând cont de aceste criterii, dar şi de limitele pedepsei care poate fi stabilită, instanţa consideră că munca neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 220 de ore, în calitate de pedeapsă principală şi anularea permisului de conducere a mijlocului de transport în calitate de pedeapsă complementară va atinge scopul sancţionării penale prevăzut la art. 61 alin. (2) CP. Instanţa consideră că această sancţiune va influenţa pozitiv asupra corectării şi reeducării vinovatului, va restabili echitatea socială şi va ajuta la prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea lui Ion Frunză cât şi din partea altor persoane.

90. La stabilirea cuantumului muncii neremunerate în folosul comunităţii, instanţa a ţinut cont că Ion Frunză a comis infracţiunea în lipsa circumstanţelor agravante sau atenuante. Instanţa a luat în consideraţie vârsta inculpatului, dar şi caracteristica sa pozitivă în localitatea în care domiciliază. Instanţa consideră că această pedeapsă este suficientă ca să-şi atingă scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, fără a-i crea un sentiment de nedreptate.

91. Într-o altă ordine de idei, instanţa reţine că pedeapsa complimentară – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este o sancţiune obligatorie prin care, în corespundere cu prevederile art. 65^1 alin. (1) CP, lui Ion Frunză i se interzice conducerea oricărui tip de transport pe drumurile publice. Potrivit prevederilor alin. (3) al aceluiaşi articol, inculpatul va putea redobândi ulterior permisul de conducere în modul stabilit de lege.

VIII. CORPURILE DELICTE

92. Potrivit prevederilor art. 159 alin. (6) din Codul de procedură penală, corpurile delicte şi alte obiecte ridicate se păstrează până ce soarta lor nu va fi soluţionată prin hotărîre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanţei. În cazurile prevăzute de prezentul cod, chestiunile privind corpurile delicte pot fi soluţionate pînă la terminarea procesului penal.

93. Articolul 162 alin. (1) pct. 5) CPP prevede că în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

94. Prin ordonanţa din 20 septembrie 2024 a fost recunoscut în calitate de corp delict tichetul Drager nr. 905 din 7 iulie 2024 (f. d. 26). Prin ordonanţa din 29 octombrie 2024 a fost recunoscut în calitate de corp delict un disc DVD-R „Media

Range” pe care e stocată înregistrarea audio video privind momentul testării lui Ion Frunză cu aparatul Drager la data de 7 iulie 22024 (d. s. 62). Prin ordonanța din 2 noiembrie 2024 au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte materialele acumulate în cauza contravențională nr. 1895 din 7 iulie 2024 (f. d. 54).

95. Cu referire la normele *pre* citate, documentele scrise şi video/audio recunoscute de către organul de urmărire penală în calitate de corpuri delicte se vor păstra în continuare la dosar.

96. Prin prisma tuturor circumstanțelor descrise *supra*, aplicând prevederile art. art. 67 din Codul penal, art. 162, art. 338-341, 364^1, 382, 384-385, 389, 392-395, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte **Frunză Ion** ***** vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal şi i se stabileşte o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 220 (două sute douăzeci) ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentința în cauză şi dispoziția de executare se va trimite organului de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul Ion Frunză – *oraşul Ştefan Vodă,* care va asigura executarea pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii şi Agenţiei Servicii Publice care va asigura evidența pedepsei complementare.

Se comunică lui Ion Frunză că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această pedeapsă se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Corpurile delicte – tichetul Drager nr. 905 din 7 iulie 2024, un disc DVD-R „Media Range” pe care e stocată înregistrarea audio video privind momentul testării lui Ion Frunză cu aparatul Drager la data de 7 iulie 2202 şi materialele acumulate în cauza contravențională nr. 1895 din 7 iulie 2024, se vor păstra în continuare la dosar atâta timp cât se va păstra dosarul.

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /semnat/ Alexandra Smolnițchi

Copia corespunde originalului

Judecător Alexandra Smolnițchi